

РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. Варна, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 1 СЪСТАВ, в публично заседание на пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивелина Д.а

при участието на секретаря Петя В. Г.а
като разгледа докладваното от Ивелина Д.а Административно наказателно дело № 20223110204194 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от Р. В. М. от гр. Варна срещу Наказателно постановление № 22-0819-004671/12.10.2022г. на началник група към ОДМВР-Варна, Сектор „Пътна полиция“-Варна, с което на лицето било наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП.

Жалбоподателят изразява несъгласие с издаденото наказателно постановление и го счита за неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Привежда доводи за наличие на съществени нарушения на процесуалните правила –неправилно отразяване на обстоятелствата по нарушението и неизяснена фактическа обстановка. Поддържа, че е бил лишен от възможността да разбере какво нарушение се твърди, че е извършил. Счита наказателното постановление за постановено при непълнота на доказателствата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично. Представява се от адв.А. Д. от ВАК, който поддържа жалбата на сочените в нея основания. Допълнително изтъква, че кръстовището, на което е възникнало процесното ПТП, не е регулирано, като се позовава на изисквания по негова инициатива Генерален план за организация на движението на територията на община Варна. В тази връзка счита, че

произшествието е настъпило по вина на другия водач, а не на жалбоподателя. Претендира присъждане на разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Депозира писмени бележки, в които изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случай, че жалбата бъде уважена, моли евентуално претендираните от жалбоподателката разноски за адвокатско възнаграждение да бъдат присъдени в минимален размер.

Жалбата е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е **основателна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от **фактическа страна** следното: На 20.05.2022г. жалбоподателят управлявал лек автомобил марка „Лексус“, с рег.№ В 7741 НР, по ул.“Капитан Райчо“ в гр.Варна, в посока ул.“Ангел Кънчев“. Според Генералния план за организация на движението на територията на община Варна ул.“Капитан Райчо“ била път с предимство, като на всяко кръстовище следвало да има поставен пътен знак „Б-3“. На кръстовището на посочената улица и ул.“Доспат“ обаче в посоката на движение на жалбоподателят пътният знак липсвал. Около 10,00ч. М. достигнал района на кръстовището и под впечатлението, че се движи по път с предимство, продължил движението си напред. В същото време по ул.“Доспат“, вдясно от посоката на движение на жалбоподателя, се движел лек автомобил „Мазда“ с рег. №АТ 6777 СА, управляван от Уляна Володимировна Перегинец. Макар и Генералният план за организацията на движението да предвиждал наличието на пътен знак Б-2 “Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“ на ул.“Доспат“ на посоченото кръстовище, на практика от тази страна такъв също липсвал. Поради това Уляна Перегинец преценила, че като движеща се вдясно от жалбоподателя, следва да премине кръстовището с предимство и също не преустановила движението си. В резултат на това последвал сблъсък на двата автомобила, по които били причинени материални щети.

На мястото на инцидента пристигнали полицейски служители-свидетелите И. Б. М. и Г. П. Г., които извършили проверка на обстоятелствата около произшествието, снели обяснения от участниците в него и изготвили констативен протокол за ПТП. Свидетелите констатирали липсата на пътни знаци на двете улици в посоката на движение на автомобилите и преценили, че се касае за равнозначни пътища. В тази връзка на същата дата бил съставен акт за установяване на административно нарушение на жалбоподателя за това, че на кръстовище с равнозначни пътища не е пропуснал и е бил блъснат от приближаващия се от дясната му страна лек автомобил „Мазда“, в резултат на което е настъпило ПТП с материални щети. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя, бил предявен и подписан с общи възражения.

Писмени такива били депозирани и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН, но след извършване на проверка по случая от специално назначена комисия, били счетени за неоснователни от наказващия орган. Във връзка с тези констатации на 12.10.2022г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на Р. М. била наложена глоба в размер на 200 лева за извършено нарушение на чл.48 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните по делото доказателства: от разпита на свидетелите И. Б. М. и Г. П. Г., както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Показанията на посочените свидетели следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични. Двамата не извличат ползи от твърденията си и не се намират в никакви особени отношения с жалбоподателя, при което за съда не съществуват основания за съмнение в достоверността на дадените показания.

Показанията на свидетелите се подкрепят от приложените писмени доказателства. С особено съществено значение сред тях са попълнените от участниците в произшествието съответно обяснение и сведение, приложеният Констативен протокол за ПТП, както и изготвената от актосъставителя Докладна записка (в която е отразил и констатациите си за отсъствието на съответните пътни знаци), Справка относно възражения по АУАН и др.

По искане на жалбоподателя като свидетел по делото е разпитана Димитричка Иванова Минчева, която счита, че ул.“Капитан Райчо“ е път с предимство и свидетелства за възприетите от нея пътни знаци, налични по улицата, а и на ул.“Доспат“ към момента на произшествието. Показанията на свидетелката съответстват на останалите доказателства по делото и няма причина да не бъдат кредитирани.

По делото като веществени доказателства са приложени и фотоснимки, отразяващи извършеното нарушение. Последните не са изготвени по реда на НПК и не представляват веществено доказателствено средство по смисъла на чл.125, ал.1 от НПК. Съдебната практика обаче приема, че случайно създадените фотоснимки, видеозаписи и т.н., които отразяват или съдържат информация за обстоятелствата, включени в предмета на доказване по чл.102 от НПК, следва да се третираат като веществени доказателства по смисъла на чл.109, ал.1 от НПК, тъй като представляват предмети, върху които има следи от престъплението (в този смисъл изрично е Решение №390/02.10.2009г. по н.д.№393/09г., II н.о. на ВКС).

Всички коментирани доказателства са еднопосочни и позволяват изложената фактическа обстановка да бъде счетена за установена по несъмнен начин.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно

постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

При извършената цялостна **служебна проверка** с оглед задължението си по чл.314, ал.1 НПК съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити; издадени са в предвидените за това срокове, като при връчването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган (видно от приложеното копие на Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи). Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какво деяние му е вменено и да организира адекватно защитата си.

По приложението на **материалния закон** съдът установи следното: Процесното деяние е квалифицирано от наказващия орган като нарушение на чл.48 от ЗДвП. Цитираната разпоредба задължава водачите на пътни превозни средства на кръстовище на равнозначни пътища да пропуснат пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната им страна. Предвид липсата на пътни знаци на кръстовището в посоката на движение на двата автомобила, актосъставителят е преценил, че се касае за равнозначни пътища. Според Генералния план за организация на движението на територията на община Варна обаче ул.“Капитан Райчо“ е път с предимство, като на кръстовището с ул.“Доспат“ следва да има поставен съответен пътен знак „Б-3“. Следователно от правна гледна точка двете улици не са равнозначни, а ул.“Капитан Райчо“ е път с предимство, макар и в посоката на движение на водачите табелите фактически да са липсвали. Действително, разпоредбата на чл.6, ал.1 от ЗДвП задължава участниците в движението да съобразяват своето поведение с пътните знаци и пътната сигнализация. Изводът на наказващия орган, че поради липсата на пътен знак, означаващ ул.“Капитан Райчо“ като път с предимство на конкретното кръстовище, жалбоподателят е следвало да съобрази поведението си с общото правило на чл.48 от ЗДвП, би бил правилен, ако не бе установено наличието на пътен знак „Б-2“- „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“ на

ул.“Доспат“, макар и в обратната посока, спрямо движението на втория участник в произшествието. Задължението по чл.48 от ЗДвП би възникнало за жалбоподателя само ако липсват каквито и да било пътни знаци на процесното кръстовище, указващи коя улица е с предимство. От приложените фотоснимки, а и от обясненията на жалбоподателя обаче е видно, че от неговата посока на движение ясно е бил виден посоченият пътен знак, който, макар и с гръб към водача, е лесно разпознаваем поради специфичната си осмоъгълна форма. Следователно процесното кръстовище не е такова на равнозначни пътища, тъй като според Генералния план за организация на движението улицата, по която се е движел жалбоподателя, е била път с предимство, като същевременно на ул.“Доспат“ е бил наличен пътен знак Б2 „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“. Наличието на този, макар и единствен за кръстовището, пътен знак, изключва възможността двете улици да бъдат третираны като равнозначни. Поради това фактическите твърдения на наказващия орган, че се касае за кръстовище на равнозначни пътища, се явяват недоказани и следователно жалбоподателят не е осъществил състава на вмененото му нарушение, тъй като за него не се е породило задължението по чл.48 от ЗДвП. Следва да се отбележи също, че не е налице и субективната страна на претендираното нарушение. Не се спори по делото, че на всички предходни кръстовища ул.“Капитан Райчо“ е била сигнализирана като път с предимство. В посоката на движение на жалбоподателя ясно е бил видим поставения на ул.“Доспат“ пътен знак Б2. Следователно М. е имал всички основания да смята, че се движи по път с предимство, въпреки липсата на пътен знак Б3 в неговата посока за движение. При това положение не може да се счете, че той е действал умишлено. Не е налице и вина под формата на непредпазливост, тъй като предвид наличието на ул.“Доспат“ на пътен знак Б2, жалбоподателят не е могъл да предположи, че следва да съобрази поведението си с общото правило на чл.48 от ЗДвП.

Предвид всичко изложено съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде отменено, тъй като не се установява жалбоподателят да е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение. За изчерпателност следва да се отбележи, че вина за произшествието няма и другият водач. Предвид липсата на съответен пътен знак в нейната посока за движение, Регинец е имала основания да счете, че като дясностоящ водач следва да премине с предимство.

Произшествието е настъпило поради липсата на надлежна вертикална пътна сигнализация, която е затруднила двамата водачи при избора им на поведение на пътя. Съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 4 от ППЗДвП: „Пътен знак БЗ в населени места се поставя пред всяко кръстовище на улица с предимство. На другите пътища с настилка, които пресичат или се вливат в пътя с предимство, задължително се поставя пътен знак Б1 или Б2.“ Това задължение не е било изпълнено от съответната институция и това е довело до настъпването на ПТП, което не може да се вмени във вина на никой от водачите.

Предвид всичко изложено искането за отмяна на наказателното постановление се явява основателно.

С оглед изхода на делото и предвид представения от пълномощника на жалбоподателя договор за правна защита и съдействие, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.1 от ГПК на Р. М. следва да се присъдят направените по делото разноски. Същите се изразяват в заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. за процесуално представителство и следва да бъдат присъдени изцяло.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 22-0819-004671/12.10.2022г. на началник група към ОДМВР-Варна, Сектор „Пътна полиция“-Варна, с което на Р. В. М. от гр. Варна, ЕГН:*****, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП, е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200.00 лева за нарушение на чл. 48 от ЗДвП, като **незаконосъобразно**.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Варна да заплати на Р. В. М. от гр. Варна, ЕГН:*****, сумата от 300 /триста/ лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____